

EXPUNERE DE MOTIVE

Necesitatea modificării și completării **Legii nr.416/2001 privind venitul minim garantat** este determinată, în principal, de factori de natură sociologică. Astfel, societatea românească a cunoscut în ultimul deceniu o accentuare a polarizării între bogații apăruiți peste noapte și grupurile sociale “tradițional” defavorizate (persoane cu handicap, pensionari și romi), la care s-au adăugat și șomerii din regiunile defavorizate. Trebuie amintit, în acest sens, că - potrivit statisticilor oficiale - numai 27% dintre romi au un loc de muncă sigur, iar numărul real de romi este - conform unor observatori ai Comisiei Europene - de trei ori mai mare decât cel din rezultatele preliminare ale ultimului recensământ. În plus, estimările arată o creștere a numărului de cetățeni care vor trebui asistați de stat pentru a li se asigura un minim de subzistență, conform prevederilor constituționale.

Forma actuală a legii, sub aspectul condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească solicitanții ajutorului social, este departe de a rezolva problemele, datorită - în mare parte - și sărăciei cu care se confruntă aceste categorii de persoane, precum și procedurii anevoioase sau impropii.

Faptul că la stabilirea venitului net al familiei se iau în calcul inclusiv alocațiile de stat pentru copii, alocațiile de întreținere pentru copiii încredințați sau dați în plasament, precum și bursele acordate elevilor și studenților, diminuează nejustificat posibilitatea încadrării în baremul obligatoriu pentru a putea obține ajutorul social. Este unanim acceptat faptul că progresul României presupune o investiție de viitor în educație, sănătate, protecție și incluziune socială. În acest context, copiii și tinerii trebuie să primească o atenție specială din partea statului. Astfel, bursele acordate elevilor și studenților stimulează obținerea performanțelor școlare, care reprezintă instrumentele cele mai eficiente în lupta împotriva sărăciei și excluziunii sociale pe termen lung, iar alocațiile de întreținere pentru copiii încredințați sau dați în plasament sunt destinate exclusiv copiilor, pentru a li se oferi o viață mai bună. Ori includerea acestora în venitul net al familiei constituie o eroare atât de principiu, cât și de formă, susținând tocmai mentalitatea greșită a multor părinți că suma respectivă ar face parte din veniturile familiei.

Pentru o mai eficientă aplicare a legii, ar trebui ca decizia de acordare a ajutorului social să fie comunicată agenției teritoriale pentru ocuparea forței de muncă, aceasta având obligația ca - în cazul în care persoanele beneficiare de ajutor social ar fi luate în evidență pentru încadrare în muncă și nu ar refuza nejustificat un loc de muncă sau participarea la un program de pregătire profesională - să comunice primăriei acest fapt, pentru sistarea din oficiu a plății ajutorului social.

Bunurile necesare unei minime satisfaceri a nevoilor familiale nu trebuie luate în calcul la stabilirea venitului net lunar al familiei, dacă acestea nu sunt aducătoare de venituri, ori se află într-o stare improprie valorificării; spre exemplu deținerea unui autoturism sau oricărui alt bun gospodăresc uzat din punct de vedere fizic, utilizat în exclusivitate pentru nevoi personale.

Având în vedere cele prezentate mai sus, supunem dezbaterii Parlamentului următoarea propunere legislativă:

INIȚIATOR,

Nicolae Păun

**Deputat Partida Romilor Social Democrată din
România**